

Dr. Peter David Beter — Audio list č. 54

Dr. Peter David Beter

24. februára 1980

Poznámka pre čitateľa: Nasleduje úplný preklad historického textu vrátane jeho núdzového písomného dokončenia. Neoverené tvrdenia o sprisahaniach, tajných zbraniach, umelom počasí a vojenských operáciách sú tvrdeniami autora, nie overenými faktmi. Preklad zachováva jeho hlas, dobové vyjadrenia, čísla a dátumy podľa originálu.

Ďalšie informácie a pôvodné materiály: <https://www.peterdavidbeter.com>

Ahoj, priatelia, tu je doktor Beter vo Washingtone. Dnes je 24. februára 1980 a toto je môj Audio list č. 54.

Jedného dňa o niekoľko rokov sa tí, ktorí prežijú PRVÚ JADROVÚ VOJNU, začnú pýtať. Budú sa pozerieť na dymiace zvyšky zničeného sveta a pýtať sa: „Ako sa to mohlo stať? A prečo sa tomu nezabránilo?“

Možno ste jedným z tých nešťastných preživších. Toto posolstvo prvýkrát počuli moji poslucháči začiatkom roku 1980, ale možno nie ste poslucháčom z roku 1980. Možno ste túto nahrávku našli na povale v roku 1985 alebo v pivnici v roku 1990 a teraz si ju zo zvedavosti púšťate bez predstavy, čo vám poviem.

Priateľ môj, ak toto posolstvo počúvate jedného dňa po PRVEJ JADROVEJ VOJNE, prihovám sa osobitne vám; na rozdiel od mojich poslucháčov v roku 1980 totiž vy, ktorí počúvate v roku 1985 alebo 1990, máte výhodu spätného pohľadu, historického odstupu. Viete, že PRVÁ JADROVÁ VOJNA sa skutočne odohrala. Viete, že bola ničivejšia než všetky predchádzajúce vojny v dejinách dohromady; a viete aj niečo, čo ja, hovoriaci začiatkom roku 1980, neviem. Ak pri počúvaní tejto nahrávky patríte k preživším PRVEJ JADROVEJ VOJNY, viete, kto vojnu vyhral. Dosiahli noví ruskí vládcovia svoj cieľ úplného víťazstva? Alebo nové americké vládnuce kruhy, boľševici, dosiahli svoj cieľ jadrovej patovej situácie s 350 miliónmi mŕtvych na celom svete? Ako preživší vojny budete poznať odpoveď na túto otázku, ale stále sa budete pýtať všetky tie otázky o tom, prečo a ako sa to vôbec stalo.

Mojím zámerom v tomto posolstve je dať vám niektoré odpovede a pritom zároveň varujem tých nemnohých, ktorí sú ochotní počúvať už dnes, v roku 1980.

Uplynulo už sedem rokov od chvíle, keď som prvýkrát začal zverejňovať svoje dôverné informácie o hospodárskych, politických a vojenských plánoch. Všetko sa začalo mojou knihou literatúry faktu „Sprisahanie proti doláru“, ktorú v roku 1973 vydal George Braziller v New Yorku. V knihe som ukázal, ako mocní ľudia a organizácie plánujú úmyselne zničiť hospodárstvo Spojených štátov na ceste k vojne. Opísal som, ako bola inflácia uvedená do pohybu oddelením amerického dolára od jeho zlatého krytia, a vysvetlil som, ako to malo prospieť mocnej menšine na úkor nás všetkých ostatných. Dnes, žiaľ, musím povedať, že sa to všetko deje pred našimi očami. Pre plánovačov je to obrovská hra čísel v počítači; pre nás ostatných je to však tragický ľudský príbeh opakovaný miliónkrát. Už nikomu netreba hovoriť, že niečo nie je v poriadku — všetci to cítime vo vzduchu. Naši vodcovia nám však nehovoria pravdu, a tak ľud hynie pre nedostatok poznania.

Dnes dostávam nespočetné listy, ktoré to všetko vyjadrujú oveľa lepšie než ja. Prečítam vám časť listu, ktorý som nedávno dostal od manželky a matky z môjho rodného štátu Západná Virgínia. Možno vám bude znieť povedome. Teraz citujem:

„Za mojich krátkych 29 rokov života sa zmeny v hospodárstve zdajú také drastické a zároveň rýchle. Môj otec, majster v miestnej rafinérii, dnes už zosnulý, zarábal 500 dolárov mesačne. Jedli sme veľmi dobre a každú jeseň a jar som dostávala nové školské oblečenie, navyše potešenie z mnohých hračiek, po ktorých deti túžia. Neboli sme bohatí, ale patrili sme k strednej triede a mali sme sa dobre.

Teraz s manželom zarábame 1 500 dolárov. Nemáme nové auto, nemáme kreditné karty ani účty na nákupy na úver. Náš jediný majetok, náš dom, sa rýchlo stáva menším, ako naše tri deti dospievajú. Žijeme od výplaty k výplate a už sme museli rodičov požiadať o pomoc pri viac než jednej kríze. Sotva dokážem veriť, že je to možné. V roku 1970 som mala prvé auto a pamätám si, že som za galón platila 27 až 29 centov. Neustále sa obávam o svojich chlapcov a o to, ako prežijú dospelé roky. Môj najstarší syn dosiahne vek na odvod za päť krátkych rokov a bojím sa o jeho život.“

Koniec citátu z listu mojej poslucháčky.

Priatelia, takéto veci sú konečným výsledkom toho, čo nám naši vlastní vládcovia tu v Amerike robia. Nič z toho nie je náhodné. Ak by to bolo náhodné, nemal by som informácie, aby som pred tým varoval už pred siedmimi rokmi, a naše súčasné problémy sú iba bledým tieňom toho, čo príde! List, ktorý som vám práve prečítal, opisuje začiatok konca istého spôsobu života, amerického spôsobu; a tento mesiac, február 1980, ho symbolizuje začiatok konca ďalšej tradície — olympijských hier.

Pred šiestimi týždňami, začiatkom januára, bábkovo ovládaná Carterova administratíva začala agitovať za bojkot letnej olympiády 1980 v Moskve. Údajne má olympijský bojkot potrestať Rusko za vstup do Afganistanu pred dvoma mesiacmi, ale v skutočnosti je iba súčasťou oveľa širšej bojkotovej kampane určenej na vyprovokovanie Ruska k vojne; a samotnému olympijskému hnutiu teraz hrozí, že sa stane prvou obeťou tejto americkej kampane. Vyhláseným cieľom protiolympijskej kampane Bieleho domu je moskovská olympiáda na budúce leto, ale vojnové manévry už nahnalo sivé mraky nad zimnú olympiádu v Lake Placid v štáte New York.

Posledné dva týždne je Lake Placid dejiskom 13. zimnej olympiády a nešťastie na ňu zdanlivo vrhá tieň od začiatku. Najskôr 9. februára Spojené štáty pokazili atmosféru úvodného zasadnutia Medzinárodného olympijského výboru v Lake Placid. Výbor bol šokovaný a pobúrený prejavom, ktorý v ten večer predniesol americký minister zahraničných vecí. Jeho jedinou oficiálnou funkciou na zasadnutí bola čestná úloha vyhlásiť jeho otvorenie; neobťažoval sa však urobiť to, ani nepremárnil jediné slovo na dobré športové správanie, bratstvo či čokoľvek iné, čo mala olympiáda predstavovať. Celý prejav bol namiesto toho tirádou proti Rusku, požadujúcou odobratie letných hier Moskve.

Nasledujúci deň, 10. februára, prúdové dopravné lietadlo Aeroflotu so 122 ruskými športovcami smerujúcimi do Lake Placid pristálo na Kennedyho letisku v New Yorku — lietadlu však odmietli pozemnú obsluhu a muselo pokračovať na letisko Dulles pri Washingtone! Odtiaľ sa ruskí športovci museli autobusom vrátiť na sever do Lake Placid a po príchode ochutnali najnovšiu americkú olympijskú pohostinnosť. Rusov nahnali do ubytovania bez dostatočného kúrenia a iba s jednou toaletou na 18 izieb.

Hry v Lake Placid sa začali v tieni amerického olympijského ultimáta Rusku. Ak Rusko do 20. februára neodíde z Afganistanu, Spojené štáty odstúpia z moskovskej olympiády. Termín uplynul bez ruského odchodu z Afganistanu a olympijské hnutie zrejme smeruje k zničeniu.

Reči o vojne teraz víria všade okolo nás. Ako obrovský vír sa šíria stále širšie a nasávajú všetko naokolo. Zvrhnutí bolševici z Ruska, ktorí teraz ovládajú Ameriku, použijú čokoľvek a všetko na dosiahnutie svojich cieľov. Nezáleží im vôbec na ničom okrem vojny, revolúcie a uväznenia nás všetkých vo víriacom pekľe satanskej moci. Ako vždy, kľúčom bolševických zámerov sú nevinné obeť.

Dnes sú nimi nespočetní olympijskí športovci, ktorých sny o sláve sa topia vo víre bolševických intríg. Zajtra chcú bolševici urobiť obeťami vás a mňa po miliónoch; a nebude to iba zhasnutie našich snov, ale aj našich životov, pretože ľudská obeť vo veľkom meradle je vždy poznávacím znakom bolševických mocenských plánov.

Začiatkom tohto mesiaca našu situáciu presne zhrnul rečník proti odvodom pred študentmi v kalifornskom Berkeley. Povedal, citujem: „Teraz všetci žijeme v Guyane.“

Bolševici tu v Amerike ochromujú našu krajinu pri príprave jadrovej vojny a bolševickej diktatúry. Hrozba odobratia pasov športovcom, ktorí chcú ísť na moskovskú olympiádu, je iba začiatkom. Väčšina Američanov stále nechápe, čo sa deje, ale pasca sa už zatvára okolo nás všetkých.

Moje tri osobitné témy tento mesiac sú:

Téma č. 1 — Tajná americká porážka v januári 1980.

Téma č. 2 — Úprava počasia ako zbraň odvety.

Téma č. 3 — Zrýchľujúce sa ruské prípravy na prežitie jadrovej vojny.

Téma č. 1 — Pred štyrmi dňami, 20. februára, uplynulo americké olympijské ultimátum Rusku. V ten deň Pravda a oficiálna sovietska tlačová agentúra TASS uviedli, že člen politbyra Michail Suslov predniesol prejav v meste na Volge. Prejav bol v skutočnosti kolektívnou odpoveďou Kremľa na americké kroky. Odpoveď na vypršanie olympijského ultimáta znela, citujem: „Sovietsky ľud sa nedá zastrašiť.“ Potom bola Amerika opísaná ako krajina používajúca Afganistan ako zámienku na vydieranie a hrozby. A v odpovedi na to Suslov povedal, citujem: „Kroky americkej vlády spôsobia škodu predovšetkým samotným Spojeným štátom.“

Rusi plánujú tieto slová naplniť, priatelia. Plánujú nechať Spojené štáty vkročiť do jednej vojenskej pasce za druhou. Zakaždým chcú nechať bolševikov tu v Amerike veriť, že uskutočňujú prevrpenie, ale zakaždým zamýšľajú byť Rusi o krok vpred. Zakaždým, keď bolševický drak ukáže tesák, chcú ho Rusi vytrhnúť; a tak, ako pred niekoľkými dňami povedal Suslov, kroky americkej vlády spôsobia škodu predovšetkým samotným Spojeným štátom.

Nová hlavná ruská stratégia už pôsobila, keď som minulý mesiac nahrával Audio list č. 53. Vtedy som odhalil, že bolševici už uviedli do pohybu plán prvého jadrového úderu proti Rusku z augusta 1978. Tajní plánovači americkej operácie plne očakávali, že operácia môže viesť k PRVEJ JADROVEJ VOJNE pred koncom januára — minulý mesiac som však oznámil, že tajná americká operácia jadrového úderu proti Rusku už má hlboké problémy.

Najskôr boli 20. januára americké ponorné lietadlá s izraelskými pilotmi v Bielom a Kaspickom mori úplne zničené. Mohol som vám to oznámiť minulý mesiac, preto to teraz celé nebudem znovu opisovať. Dôležité je pripomenúť si, že Rusi prilákali americké ponorné lietadlá Subcraft do pasce, kde ich zničili; a ich zničenie nastalo za podmienok, ktoré tunajším bolševikom zabránili okamžite sa o ňom dozvedieť. Preto ostatné časti amerického plánu jadrového úderu naďalej pokračovali.

Keď som minulý mesiac, 21. januára, nahrával Audio list, oznámil som, že americké RPV sa urýchlene presúvajú do provincie Sin-ťiang v červenej Číne. RPV je diaľkovo ovládané lietadlo; tie, ktoré minulý mesiac smerovali do Číny, boli veľmi osobitné. Boli pomerne malé a ťažko spozorovateľné, veľmi rýchle a schopné vymanévrovať sa z dosahu každej známej protilietadlovej rakety. Tak ako ponorné lietadlá boli RPV nevyhnutné pre plán útoku, ktorý som prvýkrát odhalil v auguste 1978.

Pri odhalení plánu útoku som tiež vysvetlil, ako zúfalo sa americké vládnuce kruhy snažia získať prístup do čínskej provincie Sin-ťiang. Bol to geografický kľúč plánu využitia amerických RPV na útok proti ruským zariadeniam kozmosfér na Sibíri, ale trvalo takmer rok a pol, kým Čína napokon s plánom súhlasila.

Prelom nastal počas naliehavej cesty amerického ministra obrany do Číny začiatkom minulého mesiaca. Okamžite sme v správach začali počúvať chýry o vojenskej aliancii s červenou Čínou. Súčasťou ceny dohody bolo, že Spojené štáty okamžite poskytnú červenej Číne obchodný štatút „najvyšších výhod“; preto po skončení cesty do Číny Biely dom náhle začal tlačiť na Kongres, aby konal rýchlo. Do 20. januára Čína dostala záruku schválenia; o štyri dni neskôr naša poslušne schvaľujúca Snemovňa aj Senát drvivou väčšinou schválili štatút „najvyšších výhod“ pre červenú Čínu. Bolševickí vojnoví plánovači tu v Spojených štátoch nečakali na samotné hlasovanie; ponáhľali sa.

Dňa 21. januára boli RPV na ceste do Číny, ako som uviedol minulý mesiac. Teraz môžem oznámiť, že do provincie Sin-ťiang dorazili v ten istý deň, keď som nahrával Audio list č. 53, 21. januára. Bolo ich 14 — sedem malo byť vypustených na Semipalatinsk, kde sa montujú ruské kozmosféry a zbrane s časticovými lúčmi. Ďalších sedem malo byť vypustených na Novosibirsk, kde sa nachádza operačná základňa kozmosfér; a každé RPV nieslo vodíkovú bombu s viacmegatonovou silou a kobaltovým plášťom. V jazyku jadrových bômb to boli mimoriadne špinavé bomby určené na pokrytie cieľovej oblasti smrteľným žiarením na desaťročia. Minulý mesiac som však oznámil, že štyri samostatné skupiny ruského komanda čakajú na hranici na RPV. Keď 21. januára dorazili, Rusi počkali iba tak dlho, aby sa uistili, že všetky RPV sú na mieste. Potom okolo polnoci začali postupovať dovnútra. Pre istotu nad oblasťou viselo aj 45 kozmosfér, ale neboli potrebné. Ruské komanda dosiahli úplné prekvapenie a všetko sa skončilo za niekoľko minút. Všetky RPV boli vyhodené do vzduchu a tábor obsadený.

V novembri 1978 bola zničená tajná ruská raketová základňa v Guyane, pred ktorou som verejne varoval štyri roky. Spoločné americké a izraelské komanda vzali základňu útokom a zabili každého jedného Rusa na nej, ako som uviedol v Audio liste č. 40. Minulý mesiac však Rusi vyrovnali skóre. Ruské komanda zničili tajnú americkú základňu RPV v čínskej provincii Sin-ťiang a nebol ušetrený ani jeden príslušník spoločných amerických a izraelských síl na základni.

Keď čínsky úsvit zalial tlejúce trosky americkej základne RPV, 23. január postupoval okolo zemegule. V ten večer mala byť v televízii najnovšia replika zosnulého prezidenta Jimmyho Cartera. Mal to byť tvrdý prejav pripravujúci scénu na vypuknutie samotnej vojny v priebehu dní, ale bolševickí vojenský plánovači tu v Amerike boli v stave rozvratu. Operácia RPV v Číne sa zmenila na katastrofu, preto bolo zrejmé, že Rusi sú teraz v pohotovosti. Rozhodlo sa pozastaviť všetky ostatné časti operácie prvého jadrového úderu na posúdenie situácie. Neexistujúcim ponorným lietadlám v Bielom a Kaspickom mori vyslali kódované signály, aby ďalej „vyčkávali“ na posledných kontrolných bodoch.

Zároveň sa začínala ďalšia operácia ponorných lietadiel v Čiernom mori. Zapojených bolo dvadsaťdeväť (29) ponorných lietadiel a všetky dostali rozkaz zastaviť na mieste a čakať na ďalšie rozkazy. Čiernomorská operácia nebola súčasťou pôvodného plánu, ktorý som odhalil pred rokom a pol, ale ruský program zbraní s časticovými lúčmi počas toho času spôsobil pridanie ďalších cieľov do bolševického plánu prvého úderu. Tri najdôležitejšie nové ciele sú v Charkove, Voroneži a Kazani, ako vysvetlím v téme č. 3. Prvé dva mali byť napadnuté z Čierneho mora; k tretiemu cieľu, Kazani, sa mali ponorné lietadlá priblížiť z Kaspického mora po obrovskej rieke Volge.

Keď čiernomorské ponorné lietadlá dostali 23. januára rozkaz zastaviť, mnohé boli ešte blízko svojich základní v severnom Turecku. Jedenásť ponorných lietadiel bolo rozostavených pozdĺž ruského

krymského pobrežia, ale ostatné boli stále v tureckých vodách. To postavilo Rusov pred miernu dilemu. Ako som uviedol minulý mesiac, Rusi teraz radšej nepoužívajú svoje najdôležitejšie zbrane tam, kde ich možno pozorovať v akcii; čoskoro im však bolo jasné, že bolševici strácajú odvahu a onedlho prikážu ponorným lietadlám návrat na základne. Krátko po zotmení nad Čiernym morom 23. januára ruské najvyššie velenie vydalo rozkaz zaútočiť na ponorné lietadlá. Vtedy nad Čiernym morom viselo 92 kozmosfér. Každé ponorné lietadlo nepretržite sledovali najmenej tri kozmosféry pomocou zariadenia na psychoenergetické určovanie vzdialenosti — teda PRF. Po vydaní rozkazu na útok vybrané kozmosféry začali strieľať zo zbraní s lúčmi nabitých častíc smerom nadol do mora hlboko pod nimi. Každé ponorné lietadlo stálo nehybne kúsok pod vodou, ani zďaleka nie dosť hlboko na uniknutie zničeniu; preto každé nakrátko vybuchlo do žiarivého oblaku pary a trosiek. Potom bolo more opäť tmavé. Náhodní pozorovatelia na brehu a na lodiach nevideli nič viac než krátke intenzívne svetlo na vzdialenom obzore — iskru, ktorá zmizla rovnako rýchlo, ako sa objavila. Pre bolševických vojnových plánovačov tu v Amerike však tieto krátke iskry na obzore znamenali katastrofu. Znamenali, že všetky tie jadrove vyzbrojené ponorné lietadlá v Čiernom mori nebudú neskôr dostupné na druhý pokus — a bolševici potom správne uhádli, že to isté platí o ponorných lietadlách v Bielom a Kaspickom mori.

Zničenie ponorných lietadiel v Čiernom mori sa odohralo krátko po 16.00 východného štandardného času 23. januára 1980. O niekoľko krátkych hodín neskôr bola v televíznom prejave o stave Únie vyhlásená takzvaná Carterova doktrína. Pre verejnosť Spojené štáty stále hovorili tvrdo a hrozili použitím vojenskej sily v Perzskom zálive; neskôr v ten istý večer, 23. januára, však mimo očí verejnosti skutočne tvrdo hovorili Rusi.

Sovietsky veľvyslanec Anatolij Dobrynin náhle prišiel na ministerstvo zahraničných vecí na nečakané neskoré nočné stretnutie. Hodinu a pol sa tam rozprával s vysoko postaveným predstaviteľom bolševikov. Dobrynin je známy žiarivým úsmevom, ktorý nosí vždy, ale hneď po začiatku stretnutia sa prestal usmievať. S ľadovou presnosťou potvrdil, že Rusko zničilo americké ponorné lietadlá a RPV. Upozornil aj na nezverejnenú katastrofu z toho istého dňa pri severnom Grécku v Egejskom mori.

Prísne utajovaná takzvaná „ropná plošina“ pracovala pod nórskou a americkou kontrolou s nemeckými a holandskými pracovníkmi; v ten deň však náhle vzplanula a zabila všetkých na palube. Dobrynin vysvetlil, že Rusko vedelo, čo plošina robí, a nesúhlasilo s tým. Pripravovala sa uložiť jadrové rakety na morské dno, namierené na srdce Ruska. Rusi počkali, kým rakety budú na plošine pripravené na uloženie — potom trojica kozmosfér nad ňou zničila plošinu, rakety aj posádku naraz.

Napokon Dobrynin pridal niečo, čo malo dôrazne ukázať beznádejnosť bolševických vojnových plánov. Odhalil, že Rusko vie o ešte jednej zložke celkového plánu prvého úderu, ktorá naďalej prebieha. Malá skupina štyroch ďalších ponorných lietadiel vyzbrojených kobaltovými bombami postupovala do Baltského mora. Bola to samovražedná sila a všetky smerovali na jediný cieľ — Moskvu. Mali sa pod vodou priblížiť k ruskému pobrežiu Baltského mora, až by dosiahli široko oddelené body pri Kaliningrade, Rige a Leningrade. Keď príde rozkaz, mali sa podľa plánu vynoriť a prejsť do letovej konfigurácie. Odtiaľ ich misia predpokladala vzlet a aktiváciu kobaltových bômb na výbuch pri náraze. Pri lete v supertichých ponorných lietadlách vo výške korún stromov sa mali dostať čo najbližšie k Moskve, kým ich zostrelia. Keď by každé samovražedné lietadlo v plameňoch havarovalo, kobaltová bomba na palube by automaticky vybuchla. Bolševickí vojnoví plánovači tu v Spojených štátoch neočakávali, že niektoré skutočne dosiahne Moskvu, ale boli presvedčení, že sa dostanú dosť blízko na splnenie úlohy.

Výbuch štyroch kobaltových bômb pri zemi by vyslal obrovský oblak smrteľného rádioaktívneho spadú unášaného na východ a tunajší bolševici si boli istí, že Moskva, nervové centrum Ruska, neprežije. Podaním obrovskej dávky rádioaktívneho jedu plánovali premeniť Moskvu na obrovský Jonestown

tichej smrti. Dobrynin to všetko počas stretnutia opísal. Potom odhalil, že Rusko sleduje všetky štyri samovražedné ponorné lietadlá. Dokázal to uvedením ich polôh; potom povedal: „Mám pokyn oznámiť vám, že ste teraz vyzvaní pokúsiť sa zachrániť tieto štyri stroje pred zničením, ak to dokážete. Môžete ich skúsiť ukryť alebo chrániť akýmkoľvek spôsobom — zistíte, že to nedokážete. Presne zajtra o 13.00 východného štandardného času, o dvanásť hodín, všetky prestanú existovať.“

Nasledujúci deň, 24. januára, Rusi svoju hrozbu splnili. Jedno samovražedné ponorné lietadlo bolo pri samotnom ruskom baltskom pobreží blízko Kaliningradu; ďalšie bolo ďaleko na západe pri hranici východného Nemecka a Poľska, kde dosahuje pobrežie; tretie bolo ďaleko na severe, 30 míľ západoseverozápadne od fínskeho Pori; štvrté bolo celkom mimo Baltu, asi 70 míľ severoseverozápadne od nórskeho Bergenu — všetky štyri však súčasne zničili kozmosféry vznášajúce sa nad nimi na oblohe.

Zničenie samovražedných ponorných lietadiel s kobaltovými bombami znamenalo koniec neúspešnej operácie prvého úderu minulý mesiac. Bola to úplná porážka Spojených štátov, zatiaľ čo Rusko neutrpelo ani škrabanec na ruke; jej dôsledky sa stále šíria. Napríklad debakel v provincii Sin-ťiang bol veľkým šokom pre Čínu. Oživil argumenty v čínskych vládnucich kruhoch, že Spojené štáty sú papierovým tigrom, a čínski vojenski velitelia zapojení do záležitosti Sin-ťiangu majú hlboké problémy. V posledných dňoch začali na Západ prichádzať správy o veľkých personálnych zmenách v čínskej armáde. Rusko plánuje zosadiť všetkých bolševických vodcov Číny.

Priatelia, iba pred niekoľkými hodinami som zatiaľ dostal potvrdené dôkazy o naliehavej novej udalosti v Iráne. Lekári teheránskej nemocnice za posledných 12 hodín oznámili, že ajatolláh Chomejní až do odvolania nebude prijímať návštevy vrátane náboženských a politických vodcov. Lekári hovoria, že bol preťažný; skutočný dôvod však, priatelia, je, že ajatolláh Chomejní bol počas posledných 48 hodín zavraždený a nahradený dvojníkom. Bol to štvrtý pokus o jeho život a tentoraz uspel. Bol postrelený nad ľavým okom.

Téma č. 2 — Pred niekoľkými večermi, 21. februára, CBS Evening News odvysielali senzačnú správu. Tvrdila, že Izrael minulú jeseň uskutočnil prvú skúšku atómovej bomby. CBS uvádzala, že bomba bola odpálená nad južným Atlantikom 22. septembra 1979. Tiež sa uvádzalo, že blízka Južná Afrika pomohla Izraelčanom uskutočniť atómový test. Všetko to znelo ako úhladná odpoveď na známu záhadu obrovského dvojitého záblesku v tej oblasti pred niekoľkými mesiacmi.

Záhada sa začala 25. októbra 1979. V ten deň Spojené štáty prostredníctvom ministerstva zahraničných vecí vydali vyhlásenie. Začínalo sa tým, že Spojené štáty získali, citujem: „Náznak naznačujúci možnosť, že 22. septembra nastal jadrový výbuch s nízkou silou.“ To sú veľmi neisté slová, ale zvyšok vyhlásenia bol ešte hmlistejší. Napríklad miesto predpokladaného výbuchu bolo zúžené na, citujem: „oblasť Indického oceánu a južného Atlantiku zahŕňajúcu časti antarktického kontinentu a južnú časť Afriky“. Je to oblasť niekoľkých miliónov štvorcových míľ. Navyše vláda Spojených štátov priznala, že nemá žiadne podporné dôkazy o tom, čo sa stalo, a oznámenie sa končilo pochybnými slovami: „Nadalej posudzujeme, či sa takáto udalosť odohrala.“

Mnohých ľudí neurčitosť oznámenia veľmi znepokojila. Bolo zjavné, že pri Južnej Afrike sa odohralo niečo veľkolepé, možno atómový výbuch; Spojené štáty však nevedeli s istotou, čo to bolo, kde sa to stalo ani či sa to naozaj stalo. Niektorí sa pýtali: „Ako je to možné?“

Neustále nám hovoria, že Spojené štáty môžu sledovať svet družicami včasnej výstrahy a špionážnymi družicami. Vedú nás k presvedčeniu, že nikto na nás nemôže odpáliť raketu ani z ponorky na mori bez toho, aby ho naše družice prichytili pri čine. Aby toho nebolo málo, novinári čoskoro zistili, že družica, ktorá zachytila záhadný dvojité záblesk, nebola družicou včasnej výstrahy ani špionážnou družicou. Je

to starnúci pozostatok vypustený pred desaťročím, nazývaný družica Vela. Je posledným húževnatým preživším zo série monitorovacích družíc pre zmluvu o zákaze jadrových skúšok v atmosfére a bolo sotva niečím viac než šťastím, že minulú jeseň spozorovala záhadný dvojité záblesk. Keby sa odohral mimo dosahu Vely, Spojené štáty by ho vôbec nezaznamenali, pretože už nemajú žiadne špiónážne družice ani družice včasnej výstrahy nepretržite obiehajúce Zem. Rusko ich dokončilo zostreľovať pred takmer dvoma rokmi, ako som oznámil v Audio liste č. 33 z apríla 1978.

Od amerického oznámenia o dvojitom záblesku koncom minulého októbra záhada toho, čo sa stalo, neprestáva žiť. Biely dom začiatkom minulého novembra zvolal panel vedeckých poradcov, ale nedospeli k záveru. Potom pred niekoľkými večermi prišla správa CBS opisujúca údajný izraelský test atómovej bomby v južnom Pacifiku.

Priatelja, Izrael bombu má, ale príbeh CBS o teste bol klamstvom. Hneď nasledujúci večer, 22. februára, už CBS od svojho príbehu o izraelskej atómovej bombe ustupovala. Pravdou je, že minulú jeseň bol v južnom Atlantiku obrovský dvojité záblesk, ale okrem toho ste o jeho záhade počúvali iba klamstvá a nepresné dohady. Klamstvá sa začali vládnym oznámením z 25. októbra, ktoré uviedlo sfalšovaný dátum a čas incidentu, a odvtedy zmätok stále narastá.

Priatelja, teraz vám môžem podať svoju správu o záhade takzvaného juhoafrického dvojitého záblesku. To, čo sa tam stalo, potrebujete vedieť kvôli prežitiu. Žiarivé záblesky zachytené družicou Vela boli výsledkom experimentálneho testu, ale netestovala sa atómová bomba. Test nevykonali Izrael ani Južná Afrika, ale Rusko, a to, čo sa Rusko z testu naučilo, bolo práve použité proti Spojeným štátom. Neuveriteľná séria búrok, ktoré nedávno spustošili južnú Kaliforniu a Arizonu, nebola prirodzená, ale vytvorená človekom!

Pôvodné oznámenie ministerstva zahraničných vecí z 25. októbra neopisovalo, čo družica Vela videla. Jednoducho hovorilo, že to vyzerá na atómový test, ale do jedného či dvoch dní prenikla informácia, že išlo o dvojicu oslepujúcich zábleskov tesne po sebe. Prvý bol silný, ale druhý mnohonásobne silnejší. Už mesiace zúri debata, či išlo o výsledok jadrového výbuchu.

Svetlo vytvorené jadrovým výbuchom sa správa podobne ako to, čo družica zachytila minulú jeseň — najprv je jasný záblesk a o chvíľu druhý, oveľa jasnejší. Prečo teda veľká záhada? Jednoducho preto, že viditeľné svetlo nie je jediným žiarením atómového výbuchu. Jadrový výbuch vyšle záplavy smrteľných gama lúčov, röntgenových lúčov a neutrónov. Družica Vela je vybavená na zachytenie všetkých týchto vecí, ak sú prítomné — ale neboli. Bol iba obrovský dvojité záblesk svetla — nijaké röntgenové lúče, nijaké gama lúče, nijaké neutróny; a potom sa nikde na svete nenašiel rádioaktívny spad. Akustické senzory na Zemi potvrdili, že nastal nejaký obrovský výbuch, ale otázka zostala: Aký druh výbuchu?

Priatelja, minulý mesiac som vám pripomenul obrovské vzdušné dunenia pred dvoma rokmi pri americkom východnom pobreží. Mnoho týždňov dunenia desili tisíce ľudí od Južnej Karolíny po Connecticut aj inde. Verejní predstavitelia si vymýšľali najrôznejšie smiešne krycie príbehy, aby ich vysvetlili. Odvtedy vedci Cornellovej univerzity aj ďalší dokázali nezmyselnosť oficiálnych krycích príbehov o duneniach; pre našich vládcov však záleží iba na tom, že ľudia po čase na dunenia zabudli. Skutočný dôvod tých vzdušných dunení pred dvoma rokmi bol ten, ktorý som oznámil v Audio liste č. 29 z decembra 1977. Vytváralo ich niekoľko novo nasadených ruských vznášajúcich sa vesmírnych plošín. Tieto plošiny, nazývané kozmosféry, tvoria tretiu zložku tajnej ruskej vesmírnej triády a obrovské vzdušné dunenia vytvárali rozostrenou strelbou zo svojich zbraní s lúčmi nabitých častíc do atmosféry.

V neskorších Audio listoch som o kozmosférach oznámil oveľa viac vrátane ich využitia na úpravu počasia. Samotné kozmosféry však nikdy neboli pri úprave počasia také účinné, ako Rusko chcelo.

Ruskí vedci usilovne pracovali na vytvorení účinnejších techník vojny počasím ako zbrane pre prípad potreby; a teraz uspeli vo vývoji novšieho a mocnejšieho systému úpravy počasia. Nový operačný ruský systém vojny počasím zahŕňa spoluprácu dvoch zložiek ich vesmírnej triády. Jednu tvoria kozmosféry; druhou je Mesiak so sieťou obrovských zbraní s časticovými lúčmi.

Keď som prvýkrát informoval o nových ruských kozmosférach v Audio liste č. 29, oznámil som aj prvú operačnú skúšku ruských mesačných základní. Zbrane s časticovými lúčmi na Mesiaci sú najmenej stokrát silnejšie než tie na vznášajúcich sa kozmosférach. Pri výstrele na Zem môžu okamžite zničiť širokú oblasť, preto si na prvú skúšobnú strelbu zvolili cieľovú oblasť, kde si podľa nich účinky nikto iný nevšimne; ich voľba sa však ukázala tragickou. V Audio liste č. 29 som opísal túto skúšobnú strelbu z Mesiaca na Zem.

(V tomto bode Dr. Beter prestal hovoriť a je počuť zvukového technika.)

* * * * *

Nasleduje „NÚDZOVÝ PREPIS“ (nenahraná záverečná časť Audio listu č. 54), ktorý prišiel poštou o niekoľko dní neskôr — počínajúc vysvetľujúcou poznámkou:

Poznámka: „Dňa 24. februára 1980 sa Dr. Beter pokúsil nahráť svoj Audio list č. 54. Pre mimoriadne prepracovanie sa necítil dobre, ale aj tak to skúsil. Znepokojovala ho potreba čo najrýchlejšie informovať poslucháčov o naliehavých nových informáciách týkajúcich sa prebiehajúcej úpravy počasia v Spojených štátoch aj ďalších vecí.

Dr. Beter dokončil prvú stranu, ale nahrávanie bolo zastavené počas druhej strany, keď náhle viditeľne zoslabol a prišlo mu zle. Ukázalo sa, že Dr. Beter utrpel vážny srdcový infarkt.

Aby sa zabránilo ďalšiemu oneskoreniu pre poslucháčov, Dr. Beter požiadal, aby nenahraná záverečná časť posolstva bola nateraz vydaná v tlačenej podobe. Je to pre nás nákladný a nezvyčajný postup a veríme, že pochopíte, že sme pracovali čo najrýchlejšie, aby sme vám tento prepis doručili.

Vieme, že mnohí z vás budú mať obavy o zdravotný stav Dr. Betera a budú chcieť správy o jeho zotavovaní, prosíme vás však o pomoc tým, že odoláte túžbe telefonovať. Všetkým aktívnym predplatiteľom budeme pravidelne posilať správy o stave Dr. Betera. Môžete mu napísať povzbudivé odkazy na adresu jeho kancelárie:

Dr. Peter Beter, 1629 K Street NW, Washington, D. C. 20006

Záujemcovia, ktorí nie sú predplatiteľmi, môžu dostať ktorúkoľvek správu o Dr. Beterovi po vydaní tak, že do jeho kancelárie pošlú ofrankovanú obálku so svojou adresou určenú na tento účel.

Posledných sedem rokov Dr. Beter dával svoj život za nás Američanov. Teraz Dr. Beter a jeho rodina potrebujú našu podporu. Modlime sa všetci za jeho úplné uzdravenie a schopnosť pokračovať v poslaní na prospech nás všetkých!“

* * * * *

(Téma č. 2 Dr. Betera teraz pokračuje — s opakovaním poslednej vety, ktorú nahral.)

V Audio liste č. 29 som opísal túto skúšobnú strelbu z Mesiaca na Zem. V Bengálskom zálive juhovýchodne od Indie bol obrovský cyklón. Bola to obrovská búrka široká mnoho stoviek míľ — dokonalé krytie skúšobnej strelby. Alebo si to aspoň Rusi mysleli. Pri výbere bodu zamierenia na Zemi však urobili malý chybný výpočet. Vedeli, že časticový lúč bude vychýlený elektromagnetickým poľom Zeme, a snažili sa to korigovať. V korekcii však bola malá chyba — v dôsledku toho časticový lúč

zasiahol more príliš blízko indického pobrežia.

V Audio liste č. 29 som citoval slová očitej svedkyne, ktorá videla výsledok. Bola to britská humanitárna pracovníčka, ktorá povedala BBC: „Boli DVA obrovské OSLEPUJÚCE ZÁBLESKY a celá obloha sa rozžiarila, akoby horela. Potom sa na nich vrhla táto obrovská prívalová vlna — asi 30 míľ dlhá pozdĺž pobrežia a 18 stôp vysoká.“

Priatelia, obrovský dvojité záblesk, o ktorom som informoval pred viac než dvoma rokmi v súvislosti s indickou cyklónovou katastrofou, mal rovnaký zdroj ako obrovský dvojité záblesk minulú jeseň v južnom Atlantiku. Oba spôsobili ruské zbrane s časticovými lúčmi vystrelenými z Mesiaca.

Keď sa má z Mesiaca strieľať na cieľ na Zemi, dvojica lúčových zbraní vystrelí postupne — najprv jedna, potom druhá. To som vám oznámil v Audio liste č. 29 pred viac než dvoma rokmi. Prvý výstrel sa prevažne rozptýli v atmosfére. Pritom vytvorí ionizovaný stav nazývaný ohraničujúci kanál cez vzduch. O chvíľu neskôr druhý lúč vystrelí na to isté miesto a sleduje kanál až k zemskému povrchu. Cieľ na povrchu Zeme — aj keby ním bolo samotné more — prudko vybuchne. Mesačný časticový útok preto vytvára dvojité záblesk. Prvý je trochu rozptýlený, keďže prebieha najmä vo vzduchu; druhý je však sústredenejší a intenzívnejší. Toto, priatelia, minulú jeseň v južnom Atlantiku náhodou zachytila naša unavená stará družica Vela.

Keď tunajšia vláda o tom 25. októbra 1979 vydala prvé oznámenie, klamala o dátume aj čase. Oficiálny príbeh hovorí, že dvojité záblesk nastal o tretej ráno v skorých ranných hodinách 22. septembra 1979. V skutočnosti však nastal 22. októbra — iba tri dni pred oznámením z 25. októbra. Dvadsiaty druhý október bol ten istý deň, keď bývalý iránsky šach prišiel do New Yorku. Na jednej strane Rusi manévrovali so šachom v nádeji na zvrátenie bolševickej stratégie iránskej krízy, ako som uviedol v Audio listoch č. 52 a 53. Zároveň sa však Rusi pripravovali aj na nepriateľské akcie pre prípad zlyhania manévrov so šachom.

Pre zaujímavosť vám tiež môžem oznámiť, že dvojité záblesk nastal približne o tretej popoludní — nie o tretej ráno, ako sa oficiálne tvrdí. Vláda Spojených štátov sfaľovala čas a dátum ako pascu pre neopatrných — a mnohí do nej padli. Rozprávka CBS z 21. februára o izraelskom teste atómovej bomby je iba jedným príkladom.

V čase prvých verejných správ o dvojitom záblesku minulý október ruský experiment v južnom Atlantiku ešte prebiehal. Začal sa 22. októbra, keď dva mesačné časticové lúče zamierili na miesto v južnom Atlantiku. Požadovaný stred cieľa mal navigačné súradnice 35 stupňov južnej šírky, 26 stupňov západnej dĺžky. Tento bod je na rovnobežke s dolným výbežkom Južnej Afriky, ale je o niečo bližšie k Južnej Amerike než k Afrike.

Dve ruské zbrane s časticovými lúčmi na Mesiaci sa zamerali a pripravili na strelbu. Zatiaľ boli okolo cieľovej oblasti rozostavené štyri kozmosféry. Boli nasadené v rohoch štvorca so stranou 800 míľ, sústredného okolo stredu cieľa na mori. Vznášali sa vo výške 100 míľ. Očakávalo sa, že mesačné základne tentoraz dosiahnu oveľa lepšiu presnosť než pred dvoma rokmi. Pre istotu však boli kozmosféry rozmiestnené ďaleko od cieľa.

Potom dve mesačné zbrane vystrelili na Zem. Pri strelbe zo vzdialenosti štvrtí milióna míľ vo vesmíre lúče minuli stred 800-míľového cieľového štvorca iba o niečo viac než desať (10) míľ. Výsledný dvojité záblesk bol sústredený približne na 34 stupňoch 54 minútach južnej šírky a 26 stupňoch 10 minútach západnej dĺžky.

Obrovské množstvá morskej vody v cieľovej oblasti sa okamžite zmenili na prehriatu paru. Horúca vodná para a okolitý horúci vzduch začali rýchlo stúpať k stratosfére. Chladnejší vzduch sa rútil do

cieľovej oblasti, aby vyplnil prázdny priestor. Dovnútra prúdiace vetry sa vplyvom rotácie Zeme začali víriť a barometrický tlak v cieľovej oblasti klesal. V priebehu minút bola atmosféra nad cieľovou oblasťou špirálovitým komínom prevažujúceho sa a stúpajúceho vzduchu a vodnej pary. Nad južným Atlantikom sa rodila prvá úplne človekom vytvorená búrková bunka na svete.

Silné lúče vystrelené z Mesiaca začali tento proces. Potom bolo na štvorici kozmosfér udržiavať ho. Obrovské množstvá vodnej pary vyslané výbuchmi nahor začali rýchlo kondenzovať v chladnom hornom vzduchu. Normálne by to rýchlo viedlo k miestnym dažďovým prehánkam. V dôsledku toho by väčšina vody spadla späť do mora neďaleko cieľovej oblasti. Štyri kozmosféry však boli tam, aby tomu zabránili.

Hneď po mesačných výstreloch, ktoré vytvorili obrovský dvojité záblesk, kozmosféry začali pracovať. Každá začala strieľať silný elektrónový lúč do cieľovej oblasti v rozostrenom režime. Elektróny sa miešali do stúpajúcich prúdov vodnej pary a dávali vznikajúcim kvapôčkam vody záporný náboj. To spôsobilo vzájomné odpudzovanie drobných kvapôčok, takže nemohli skondenzovať na dažď. Vodná para tak musela zostať vo výške namiesto toho, aby spadla ako dažď späť do mora.

Kozmosféry zostali na stanovištiach ešte niekoľko dní, aby dokončili experiment. Dokázali potvrdiť, že umelé búrkové oblaky zostávajú stabilné a s vetrom sa posúvajú na východ. Sledovali aj samotnú cieľovú oblasť, aby zistili, ako rýchlo sa podmienky vrátia k normálu. Potom sa začiatkom novembra 1979 konečne rozišli. Umelú búrkovú bunku nechali postupne samovoľne rozplynúť, a preto nevzbudila pozornosť.

Začiatkom minulého mesiaca, 4. januára 1980, Spojené štáty oznámili to, čo sa rovná novej studenej vojne. Zaviedli celý rad embárg a obmedzení proti Rusku. Najdôležitejším bolo embargo na 17 miliónov metrických ton obilia objednaného Ruskom.

Embargo na obilie, priatelia, je snahou tunajších bolševikov zasiahnuť Rusov priamo do životne dôležitého miesta. Štyri dni po oznámení hovorca Bieleho domu opísal obilné embargo ako najtrestajúcejší zo všetkých krokov proti Rusku; a odvtedy tunajší bolševici po celom svete vyvíjajú nátlak na ostatné krajiny, aby robili to isté.

Začiatkom tohto mesiaca, 6. februára, Rusi zhrnuli svoj pohľad na toto všetko. V celej sovietskej tlači v ten deň boli články, že Carterova administratíva chce vyhladovať ruský ľud; keďže bolševici vždy používajú hladovanie ako nástroj moci, nešlo o prázdnu ruskú poznámku.

Hneď nasledujúci deň sa začali objavovať správy o zvláštnom vývoji počasia na juhozápade Spojených štátov. Napríklad sever Nového Mexika zažil silnú snehovú búrku spojenú s hromami a bleskami. Skutočné správy o počasi sa však začali nasledujúci týždeň, 13. februára. Južnú Kaliforniu a Arizonu začali bičovať nevídané dažďové búrky.

Prichádzali deň za dňom, jedna neuveriteľná búrka za druhou. Priehrady sa naplnili a potom začali pretekať. Hrádze sa pretrhli. Domy spláchlo do kaňonov. Rakvy odplávali z cintorínov. Zosuvy bahna zachytili niekoľko obetí a pochovali ich zaživa. Mosty odplavila voda. Celé obce boli zaplavené a odrezané. Phoenix prežil takú rozsiahlu povodeň, že ďalšia podobná by sa neočakávala 500 rokov. A v životne dôležitých poľnohospodárskych oblastiach južnej Kalifornie škody rýchlo narastali.

Dňa 19. februára, na siedmy deň dažďov, správa CBS Evening News uviedla: „Je to ako organizovaný útok — jedna búrka za druhou.“ A presne organizovaným útokom to bolo, priatelia. Okolo bodu 576 míľ západne od San Diega pracovala štvorica ruských kozmosfér. Na základe výsledkov svojho experimentu s „dvojitém zábleskom“ minulú jeseň Rusi zdokonalili techniku; zakaždým, keď mesačne základne vystrelia na Zem, sú presnejšie. Preto štvorcová zostava západne od San Diega mala stranu

iba približne 100 míľ a kozmosféry boli v zníženej výške 40 míľ.

Použitím techniky otestovanej minulý október v južnom Atlantiku Rusi vytvárali búrkové bunky jednu za druhou; tentoraz ich však nenechali iba odplávať a rozplynúť sa. Namiesto toho boli presne priťahované k oblastiam určeným na útok v južnej Kalifornii a Arizone. Potom búrky spustili ďalšie kozmosféry vznášajúce sa nad týmito oblasťami.

Osemdesiatpäť (85) míľ nad Yumou v Arizone bola dvojica kozmosfér. Takmer 100 míľ na sever sa ďalšia dvojica vznášala nad okolím Blythe v Kalifornii. Obe miesta ležia na rieke Colorado, ktorá hraničí s kľúčovou kalifornskou poľnohospodárskou oblasťou Imperial Valley. Tieto dvojice kozmosfér svojimi lúčovými zbraňami naplnili atmosféru protónmi, ktoré majú kladný náboj. To priťahovalo umelé búrkové bunky s ich záporne nabitými oblakmi. Preto búrky bičovali presne tie isté oblasti — znova a znova a znova; a práve protónové oblaky spustili skutočné búrky. Zneutralizovali elektróny v búrkových oblakoch, voda skondenzovala na dážď a výsledkom boli ničivé búrky.

Napokon po deviatich (9) dňoch a škodách presahujúcich pol miliardy dolárov Rusi búrky nateraz zastavili. Priatelia, toto je však iba ukážka toho, čo môže čakať oblasti produkujúce potraviny po celých Spojených štátoch!

Kým katastrofa počasia na západe plnila titulky, Rusi skúšali systém riadenia počasia aj menej dramatickými spôsobmi po celých Spojených štátoch. Zapojených bolo spolu päť ďalších štvorcových zostáv kozmosfér na mori a pätnásť ďalších dvojíc nad pevninou. Rusi sú odhodlaní odpovedať rovnakým spôsobom na bolševickú kampaň hladovania proti Rusku. Ak americkí bolševici zotrávajú pri potravinovom bojkote proti Rusku, o tomto čase budúci rok budú titulky hovoriť o americkom nedostatku potravín!

Zatiaľ ešte máte šancu urobiť si zásoby trvanlivých potravín — a priatelia, ja by som s tým nestrácal čas.

ZRÝCHLUJÚCE SA RUSKÉ PRÍPRAVY NA PREŽITIE JADROVEJ VOJNY

Téma č. 3 — Uplynulo už viac než rok a pol od chvíle, keď som prvýkrát odhalil americký prechod na vojenskú stratégiu prvého úderu. Mnohých poslucháčov to pri zverejnení šokovalo. „Nikdy,“ hovorili. „Spojené štáty by v jadrovej vojne nikdy neudreli prvé!“

Ako rýchlo sa však časy menia. Pred niekoľkými dňami, 21. februára, hovorca ministerstva obrany Thomas Ross informoval novinárov. Povedal, že ak by Rusko postupovalo za Afganistan, mohlo by to viesť k jadrovej konfrontácii. A dodal, že v takom prípade „...Spojené štáty by mohli vystreliť prvé“.

Naši bolševickí vládcovia sú odhodlaní vyvolať jadrovú vojnu proti Rusku bez ohľadu na jej samovražednosť. Na to však potrebujú podporu vás a mňa — amerického ľudu; a aby si ju udržali, tunajší bolševici pred nami skrývajú pravdu o vojenskej situácii. Budujú náš hnev proti Rusku a potom nám hovoria, aké je Rusko „zaostalé“. Privykajú nás presvedčeniu, že budeme musieť s Ruskom bojovať, a podnecujú nás klamstvami, že môžeme vyhrať.

Príbehy o ruskej zaostalosti, ktoré stále počúvame, nás teraz možno upokojujú, ale nepomôžu nám, keď príde vojna. Rozdiel medzi Ruskom a Spojenými štátmi spočíva v dôraze, nie v schopnosti. My Američania žijeme v luxuse so všetkým pohodlím — žijeme však v krehkej sklenej veži. Ruský spôsob života je naopak skromný, ale žijú v mocnej pevnosti. Zem sa čoskoro zachveje pod údermi PRVEJ JADROVEJ VOJNY — a nebude to pevnosť, ale sklená veža, ktorá sa rozbije a zrúti do trosiek.

My Američania sa možno pozeráme zhora na ruskú spotrebitelskú technológiu a cítime sebauspokojenie. V oblasti vojenskej technológie však Rusi v priebehu rokov pripravili Západu mnoho prekvapení.

Napríklad jedného dňa pred takmer 20 rokmi boli pozorovatelia NATO aj ďalší v Moskve sledovať leteckú ukážku na Deň letectva. Nad nimi s rachotom prelietavali rôzne ruské lietadlá a pozorovatelia NATO sa snažili všimnúť nové podrobnosti — dostali však viac, než očakávali. Náhle nad nimi preletelo s burácaním veľké elegantné lietadlo, na Západe celkom neznáme. Malo dozadu šípovité krídla a dva obrovské motory na chvoste. Zjavne to bol bombardér a rovnako zjavne bol nadzvukový! Ohromení pozorovatelia NATO sledovali s otvorenými ústami. Šok sa prehĺbil, keď za prvým záhadným lietadlom nasledovalo deväť ďalších úplne rovnakých. Bolo tu veľmi vyspelé vojnové lietadlo — vyrábalo sa sériovo a pre NATO bolo úplným prekvapením. Keď sa predstavitelia letectva NATO spamätali zo šoku, prideliť lietadlu kódové meno Blinder.

Ak nie ste vojenským odborníkom, pravdepodobne ste o Blinderi nikdy ani nepočuli, nieto ešte o prudkom prekvapení, ktoré pripravil Západu. Nadzvukový Blinder spred dvoch desaťročí však vyrobila ruská Tupolevova konštrukčná kancelária — a o novšom Tupolevovom nadzvukovom bombardéri ste počuli veľa. Nazýva sa Backfire.

Teraz je ruský Tupolevov letecký tím opäť zapojený do veľkého vojenského prekvapenia. V téme č. 1 som opísal neúspešný pokus minulý mesiac uskutočniť prvý jadrový úder proti Rusku. Mestá Voronež, Charkov a Kazaň boli cieľmi pre tamojšie Tupolevove závody. Sú dočasnými základňami vzdušného systému protibalistickej obrany, čiže ABM, ktorý sa práve chystá stať operačným. Systém má byť poslednou zálohou pre kozmosféry vznášajúce sa nad našou krajinou. Kozmosféry majú zničiť naše medzikontinentálne rakety v okamihu štartu; ak by však niektoré prenikli, Rusi ich plánujú zničiť pri opätovnom vstupe nad Ruskom.

Nový ruský systém ABM používa zbrane s lúčmi nabitých častíc nesené nadzvukovými dopravnými lietadlami Tu-144. Na prvý pohľad Tu-144 vyzerá podobne ako anglo-francúzsky Concorde. Tu-144 je však väčší, podstatne rýchlejší a v niektorých veľmi dôležitých ohľadoch radikálne odlišný. Okrem iného sa ruské civilné dopravné lietadlá vždy navrhujú so zabudovanou možnosťou vojenskej prestavby a Tu-144 nie je výnimkou.

V júni 1978 boli Tu-144 náhle bez vysvetlenia vyradené z prevádzky sovietskej leteckej spoločnosti Aeroflot. Západní komentátori triumfálne hlásali, že sa ukázali príliš drahé na prevádzku; v skutočnosti ich však vrátili do Tupolevových závodov na vojenskú prestavbu, aby ich vybavili lúčmi nabitých častíc. Tento proces sa teraz blíži k dokončeniu.

Koncom minulého mesiaca lietajúci systém ABM Tu-144 prekonal významnú prekážku. Bol skúšaný proti rakete s úplným úspechom. Rusi však zakódovali údaje z cieľovej rakety a znemožnili Spojeným štátom zistiť podrobnosti. Západní analytici dokázali zistiť, že s raketou sa počas letu niečo stalo, ale nič viac.

A tak, priatelia, smerujeme k „okamihu pravdy“. Rusi zrýchľujú prípravy na prežitie kamikadze vojnových plánov bolševikov, ktorí sú teraz tu v Amerike. Pre Ameriku však prebieha odpočítavanie k Dňu trestu.

Do budúceho mesiaca, ak Boh dá, sa lúči Dr. Beter. Ďakujem vám a nech Boh požehná každého jedného z vás.

Späť na obsah

<https://www.peterdavidbeter.com>

Slovenské vydanie a grafické spracovanie: Me and Zen & Colombine Michelangelo

Historický preklad zachováva tvrdenia pôvodného autora. Ich pravdivosť nie je týmto vydaním nezávisle overená.